

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Stykker af Skjoldung-Kvadet eller Bjovulfs Minde

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Stykker af Skjoldung-Kvadet eller Bjovulfs Minde", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 236. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1819_342_6-txt-shoot-idm158.pdf (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Hjerte-Borgen.

- 1 **F**orsvundet var den gamle Skjold,
Fra Marken, trods al Klage;
Paa Konge-Stolen dog saa bold
En Skjold-Ung blev tilbage,

Ja, Danmark kjær,

Sad *Bjøvulf* der,

Til mæt han blev af Dage!

- 2 Alt efter ham til Ære steeg
Kong *Halvdan*, kaldt den Høie,
Og graa han blev i Hildes Leeg,
Før han sig maatte bøie

Paa Skjoldung-Borg

Til Danmarks Sorg;

Da brast hans Konge-Øie!

- 3 Fra ham en Slægt i Verden kom,
Som man veed af at sige,
Ved *Hjørger*, *Hrodger*, *Helge* from,
Og Daatteren tillige;

Kong Oneld god,

Af Skilfing-Blod

Han fik den favre Pige!

- 4 238Ung *Hrodger* drog i Herre-Færd,
Han vandt sig Guld og Ære,
Saa Banner for den Høvding kjær
Det var en Lyst at bære,

Hver Kæmpe-Søn

Det kaldte Løn

I Lag med ham at være!

- 5 Saa vorde brat hans Kæmpe-Tal,
Hans Mod og med det Samme,
Og reise vilde han en Hald,
Som herlig kunde bramme,

Grundtvig, N. F. S., *Grundtvigs værker*,

Som reent stak ud

Hver Hald saa prud,

Hos hver en Folke-Stamme.

6 Der vilde han om bredden Bord
Sin Følge-Trop forsamle,
Og skjænke Mjød med milde Ord
For Unge og for Gamle;

Hvad Herren bød,

Det Hæren lød:

De Unge med de Gamle!

7 239Det undte Gud den Høvding stærk,
Som jeg har ladt mig sige,
At reise op det Kæmpe-Værk,
Og pryde det tillige,

Foruden Hviid,

Og Slæb og Slid

Af Folk i Danmarks Rige!

8 Alt med sin egen Følge-Trop
Det Værk han kunde trykke,
Og snart i Skye sig løftet op
Det stolte Svende-Stykke,

Det blev i Stand,

Og vidt om Land

Man priste Hrodgers Lykke!

9 Og der var Kraft i Kongens Ord,
Han kaldte Borgen *Hjerte*.
Han bænked Kæmper trindt om Bord,
Og lod dem vel beværte,

Ja Haanden fuld

Med Sølv og Guld,

Han gav dem af sit Hjerte.

10 240Han deelde Ringe ud ei faa
Alt under Høie-Lofte,
Hvor kneisende man Hallen saae
Optaarnet høit paa Tofte,

Men Fryd i Borg

Blev brat til Sorg,

Som hændes kan vel ofte.

- 11 Ulykken nær for Dørren stod,
At skjæmme Hallens Buer;
Med Nidings-Værk, med Mord og Blod,
Og Damp af Svovel-Luer,

At kvæle Fryd

Og Glædskabs Lyd

I Hrodgers Kæmpe-Stuer!

- 12 Den Glædskabs Lyd, som dagelang
I Hallen var at høre,
Den skurred, ihvor sødt den klang,
Dog stærk i Troidens Øre!

Den Mørkets Søn,

Kun fnøs i Løn

Ved Harpe-Slag at høre.

- 13 241Til Harpen høit i Salen klang
Og Skjaldens klare Stemme:
Om Tidens Fødsel lød hans Sang,
Den var vel værd at nemme:

Om hvordan her

Af første Færd

Paa Jorden Folk fik hjemme.

- 14 Til Harpe-Slaget klart han sang:
Det var den Evig-Høie,
Som Havet bød om Blomster-Vang
Sig belteliig at bøie;

Han satte Soel

Paa Himmel-Stol,

Og Maanen for sit Øie!

- 15 Ja, Soel og Maane satte Han
Til Lysning over Støvet,
Og smykked Jorden trindt om Land
Med Blomsten og med Løvet;

Det var Hans Bliv,

Som aanded Liv

I Luften og i Støvet!

- 16 242 De unge Folk med Gammen sød,
Nu smagde Livets Gode,
Men deres Held en Aand afbrød,
Som i det Dunkle boede;

Den Aand saa stærk

Til Nidings-Værk

Var Ophav paa vor Klode.

- 17 Den Helvedes Ulykkes-Fugl,
Det *Grændel* var hin leede,
I Hænge-Dyndet var hans Skjul,
I Ørken var hans Rede,

Og svovelblaa

Man Luer saae

Sig trindt hans Hjem udbrede.

- 18 Der leved han i Usselhed
Enstund, den grumme Fiende,
Da Skaberen ham styrted ned,
Fra Himmel-Bjergets Tinde,

Der smægted han

I øde Land,

Men havde Ondt i Sinde.

- 19 243 Op mod sin Broder Cain stod,
Og slog ihjel den Fromme,
Men Herren hævned Abels Blod,
Lod det ham slet bekomme:

Af Landet ud

Fordrev ham Gud,

Fra Selskab med de Fromme!

- 20 Fra ham, den Broder-Morder leed,
Nedstammer hver Uvætte,
Hver Thues, hver Troid, som Gud er vreed,
Hver Rise og hver Jette,

Grundtvig, N. F. S., *Grundtvigs værker*,

Den Trop saa gal,

Som til sin Kval

Mod Gud sig mon opsætte!
